

ВНУТРІШНЬООСОБИСТІСНИЙ КОНФЛІКТ

Підопригора О. О., студ. гр. Ес-22

Світ, у якому живе людина, динамічний і непередбачуваний. Він виявляється і змінюється у різних сферах діяльності людини протягом усього її життя. Якщо людина є соціально-свідомою, живе і взаємодіє з соціумом, дія суспільних відносин на неї є неминучою. Людина, як особистість, має свій внутрішній світ, який складається із законів і закономірностей, що не завжди узгоджуються із зовнішнім світом. Постає питання: яка дія суспільних відносин на особистість через призму її внутрішнього світу: позитивна чи негативна, у чому вона виявляється? Саме суперечність всередині психологічного світу людини, протилежність її спрямованих мотивів, різних потреб, інтересів, розбіжність цінностей, цілей, а головне ідеалів, приводить до внутрішньоособистісного конфлікту.

Внутрішньоособистісний конфлікт не відповідає структурі конфлікту, тому що протікає всередині внутрішнього світу особистості, не має суб'єктів конфлікту в особі окремих груп людей чи індивідів. Він має такі специфічні форми протікання, як тяжкі переживання, страх, депресія, стрес. У деяких випадках може спричинити невроз. Латентність внутрішньоособистісного конфлікту виявляється у тому, що його не завжди легко визначити. Удавана ейфорія або активна діяльність людини часто є маскою, за якою криються проблеми, про які людина часто навіть і не знає.

Внутрішньоособистісний конфлікт характеризується такими рисами:

- 1) виявляється внаслідок взаємодії елементів внутрішньої структури особистості;
- 2) аспектами внутрішньоособистісного конфлікту виступають різнопланові інтереси, цілі, мотиви і бажання, які одночасно існують у структурі особистості;
- 3) виникає тільки тоді, коли сили, які діють на особистість, є рівновеликі;
- 4) будь-який внутрішній конфлікт супроводжується негативними емоціями.

Усі причини, що сприяють виникненню конфлікту всередині особистості можна поділити на три види:

- внутрішні причини, що спричинені самою особистістю;
- зовнішні причини, що обумовлені положенням особистості в соціальній групі;
- зовнішні причини, що зумовлені положенням особистості в суспільстві.

Серед основних внутрішніх суперечностей можна виділити такі:

- суперечність між потребою і соціальною нормою;
- суперечність мотивів, інтересів і потреб;
- суперечність соціальних ролей;
- суперечність соціальних цінностей і норм.

Зовнішні причини внутрішньоособистісного конфлікту, що зумовлені положенням особистості у групі, можуть бути різними:

- фізичні перешкоди, що не дають можливості задоволення наших основних потреб;
- відсутність об'єкту, який необхідний для задоволення потреби;
- біологічні обмеження;
- соціальні умови.

Зовнішні причини внутрішньоособистісного конфлікту, що обумовлені положенням особистості у суспільстві, пов'язані із макросистемою і залежать від характеру суспільного устрою, соціальної, політичної, економічної структури суспільства:

- суперечності між стимулюванням наших потреб і фактичними перепонами на шляху до їх задоволення;
- суперечності між проголошеною свободою людини і всіма її фактичними обмеженнями.

Вирішення внутрішньоособистісних конфліктів – це зняття внутрішньої напруги, подолання суперечностей між різними елементами внутрішньої структури особистості і досягнення стану внутрішньої рівноваги, стабільності, гармонії, що залежить від таких факторів особистості, як віку, статі, характеру, темпераменту, соціального статусу, цінностей.

Наук. кер. – Кудояр Л.М., доц.

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали Всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів факультету іноземної філології та соціальних комунікацій, м. Суми, 19-20 квітня 2013 р. / Відп. за вип. В.В. Опанасюк. — Суми : СумДУ, 2013. — Ч.3. — С. 54-55.